

Syn Boží a Syn Člověka.

Veliký omyl táhne se již tisíciletími: Domněnka, že Ježíš Nazaretský byl Syn Boží a současně také často jmenovaný Syn Člověka. Tato domněnka je mylná! V Ježíši Nazaretském inkarnoval se k pozemskému bytí kus Božství. Ježíš měl překlenouti most přes propast od Božství k lidstvu, který lidstvo samo strhlo přílišným vypěstováním rozumu, vázaného na prostor a čas. Tím byl Ježíš Synem Božím, který plnil své poslání v lidstvu, což mohl provést jen v těle a krvi. I ve vtělení zůstal Synem Božím.

Avšak byl-li Syn Boží, nemohl být současně Synem Člověka, neboť to je dvojí. A on byl a je dosud Syn Boží! Kdo je tedy Syn Člověka ¹⁾?

Již učedníkům bylo nápadno, že Ježíš, když mluvil o Synu Člověka, mluvil ve třetí osobě. Tázali se ho na to. Podání v Evangelii psána jsou pisateli ve vlastním jejich předpokladu, že Ježíš, Syn Boží a Syn Člověka jsou jedna a táž osoba. Všechny jejich zprávy zaujaly předem toto stanovisko. Tím se stalo, že šířili omyly, aniž chtěli nebo věděli.

Kdykoliv mluvil Ježíš o Synu Člověka, mluvil předvídavě o jeho příští. Sám to prohlásil, protože příští Syna Člověka je v těsné souvislosti s působením Syna Božího. Pravit: „Ale až přijde Syn Člověka ...“ atd.

Je to koloběh, jako všude ve stvoření. Božství sestoupilo Ježíšem k lidstvu, aby přineslo a rozselo Pravdu. Semeno vzešlo,

ovoce zraje ke sklizni. Nyní má lidstvo uzrálé skrze Pravdu, přinesenou Synem Božím, vytrysknouti vzhůru k Božství v Synu Člověka a skrze něho se opět úzce spojit s Bohem.

Není to myšleno jen čistě symbolicky, jak se mnozí domnívají. Slovo vyplní se do písmene určitou osobou tak, jak tomu bylo také u Ježíše. Mezi oběma osobami, Ježíšem, Synem Božím a Synem Člověka leží **mocná karma lidstva**.

Ježíš šel o slavnosti velikonoc do Jerusalema, kde bylo zastoupeno mnoho národů země. Lidé vyslali posly do Getsemane, aby Ježíše zajali. To byla doba, kdy lidé naplnění nenávistí, dali s pozemskou surovostí hledati svým poslům Vyslance Božího. Povšimněte si okamžiku, kdy vyšel ze zahrady a oni stáli proti němu se zbraněmi a pochodněmi, s myšlenkami na zničení.

Když Syn Boží pronesl slova: „Ját jsem“ a vzdal se tím lidstvu, začala působiti mocná karma, kterou lidstvo na sebe uvalilo. Od té chvíle spočívala těžce na lidstvu a tiskla je podle neúprosných zákonů vesmíru stále hlouběji k zemi, pokud se nepřiblíží konečné rozuzlení. Stojíme těsně před tím!

Uzavře se to jako vejčitý kruh. Rozuzlení dostaví se skrze **Syna Člověka!**

Až budou lidé vlivem těžkých událostí malí, zcela maličcí, zmalomyslnělí, zoufalí a zkrušení, nastává hodina, kdy zatouží po zaslíbeném Vyslanci Božím a budou ho hledati! A když budou věděti, kde je, vyšlou k němu posly, jako kdysi. Ale tito poslové nebudou pak chovati v sobě myšlenek nenávisti a zničení, nýbrž v nich přijde lidstvo tentokráte zkroušené, pokorné, prosící a

důvěřivé k tomu, který je vyvolen Nejvyšším Ředitelem všech světů, aby je vykoupil z kletby. Který přináší lidstvu pomoc a vysvobození z duchovní, jakož i pozemské bídy.

I tito poslové budou se ptáti! A jako Syn Boží tehdy v Getsemane pronesl slova: „Ját jsem,“ čímž započala karma lidstva, tak odpoví nyní Bohem poslaný těmiž slovy: „Ját jsem!“ a tím se pak rozuzlí a vyčerpá těžká karma lidstva. Stejná slova, která uvalila velikou vinu na lidstvo, naplněné tehdy nenávistí, uslyší nyní lidstvo, přicházející s toužou otázkou, s úzkostí a přece s důvěrou a prosbou.

Mocný je koloběh této karmy, ale přece je řízen tak bezpečně a přesně, že se v něm naplňují proroctví. A od té hodiny, kdy toto slovo bude proneseno vůči lidstvu ústy Vyslance Božího po druhé, půjde to vzhůru. Teprve tehdy zavládne podle vůle Nejvyššího Říše Pokoje. Ne dříve!

Vidíte na jedné straně posly nenávistného lidstva jak se blíží k Synu Božímu, poutají ho a týrají a zdánlivě nad ním vítězí. Na to následuje tím přivozený trvalý úpadek v neodvratném zvratném působení. Při tom však zároveň zesílení a dozrávání setby, Ježíšem rozseté. Teď blíží se samotným Ježíšem ohlášený Syn Člověka jako Vyslanec Boží, který ve službách Syna Božího pokračuje v jeho díle a dokoná je. Sklidí žeň a při tom podle Božské spravedlnosti oddělí plevy od pšenice.

Ježíš, Syn Boží, přišel z lásky mezi lidi, aby znovu navázal spojení, které lidstvo zřetřhalo. Syn Člověka jest člověk, který je v Bohu a uzavře spojení v koloběhu, takže celým stvořením bude moci znovu prouditi čistá harmonie.

1)

Přednáška: 60. Syn Člověka.